

Psalmul 1 (104) (Ἦμνος, Romanian)

[Românesc](#) / [Psalt](#)

La sfârșit, psalm lui David

Zis-a cel fără de minte întru inima lui: „Nu este Dumnezeu.” 2Stricatu-s-au și s-au făcut urâți întru meșteșugurile lor, nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul. 3Domnul din cer S-a plecat spre fiii oamenilor, ca să vadă dacă este cel ce pricepe sau cel care caută pe Dumnezeu. 4Toți s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut, nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul. 5Au nu vor cunoaște toți cei ce fac fărădelegea? Cei ce mănâncă pe poporul meu întru mâncare de pâine, pe Domnul nu l-au chemat. 6Acolo s-au temut cu frică unde nu era frică, căci Domnul este în neamul dreptilor. 7Sfatul săracului l-ați rușinat, căci Domnul este nădejdea lui. 8Cine va da din Sion mântuire lui Israel? Când va întoarce Domnul robimea norodului Său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israel.